

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО ТРАНСФЕРУ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ЗАПОРУКА ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УНІВЕРСИТЕТІВ (ПРАВОВІ ЗАСАДИ)

Уособлюючи основну думку вчених, можна сказати, що рушійними механізмами, які дають можливість створювати інноваційний потенціал наукової діяльності є інтелект вчених їх мотивація та умови праці. Та все ж таки ключовим фактором розвитку інноваційного потенціалу є інтелект науковця, про який на сьогоднішній день багато написано. В даний час соціально-економічна ситуація в Україні вимагає переходу на інноваційний шлях розвитку, а наука є основним локомотивом такого розвитку. Наука, у свою чергу, є результатом інтелекту науковця. Перехід на інноваційну модель розвитку економіки неможливий без модернізації системи університетської освіти. На нашу думку, більш актуальними напрямками є розвиток науково-дослідної та інноваційної діяльності в університетах, у тому числі: організаційні форми науково-дослідних робіт в області інновацій; напрямки науково-дослідних робіт; обсяг бюджетного і позабюджетного фінансування науково дослідних робіт; напрямки реалізації інноваційної діяльності; досягнення ЗВО за останні три роки в науково-дослідної роботи; оцінка потенціалу ЗВО в науково-інноваційній сфері. А також, функціонування малих інноваційних підприємств (МІП) за участю закладів вищої освіти, в тому числі. Окрім того, інноваційний потенціал, у тому числі інтелект вченого, потребує захисту, як з боку керівництва навчального закладу так і з боку держави. Здобутки вчених повинні бути захищені чинним законодавством, яке поки що розробляється. З цією метою прийнято Закон України «Про державне регулювання у сфері трансферу технологій». «Цей Закон визначає правові, економічні, організаційні та фінансові засади державного регулювання діяльності у сфері трансферу технологій і спрямований на забезпечення ефективного використання науково-технічного та інтелектуального потенціалу України, технологічності виробництва продукції, охорони майнових прав на вітчизняні технології та/або їх складові на території держав, де планується або здійснюється їх використання, розширення міжнародного науково-технічного співробітництва у цій сфері»[1]. Але, науковий прогрес дуже швидко розвивається і стандарти, що визначені Законом вже втрачають свою актуальність.

Тому, з метою вирішення проблеми недосконалої системи обміну технологіями між учасниками інноваційного процесу вбачаємо за необхідне внесення ряд змін та уточнень до Закон України «Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій»:

На законодавчому рівні слід визначити принципи трансферу технологій: ефективність, мобільність, гласність тощо. Принцип ефективності полягає у створенні умов, які б сприяли залишенню інноваційних технологій на території України, з метою їх ефективного використання.

Учасники ринку інноваційних технологій повинні бути проінформовані про існуючі розробки з метою підвищення ефективності власного виробництва.

Держава повинна забезпечити можливість відкритого, прозорого доступу до інформації щодо інноваційних розробок та з метою підвищення ефективності трансферу технологій. (Виключенням є розробки у сфері забезпечення національної безпеки)

У Законі слід розширити можливі шляхи взаємодії між суб'єктами трансферу технологій (ст.4), а саме: надати можливість залучення фахівців з інших галузей для розробки тієї чи іншої технології.

У Законі слід передбачити міру відповідальності державних органів, суб'єктів трансферу технологій з метою недопущення зловживання їх посадовими повноваженнями, а також усунення корупційних проявів.

Також, слід внести уточнення до статті 22. Винагорода авторам технологій та/або їх складових та особам, які здійснюють їх трансфер: визначившись з формулою розрахунку «творчого вкладу» автора у матеріальному еквіваленті.

Література

1. Про державне регулювання у сфері трансферу технологій. Закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/143-16>
2. Was ist das STEOP in österreichische Universität? URL: <http://www.univie.ac.at/astro-steop/steop/steop-was-ist-das/>
3. Bettina Perthold-Stoitzner: Universitätsgesetz 2002. Manz-Verlag, Wien, 2. Auflage 2009, ISBN 978-3214090890.
4. Погрібний О. О. Порівняльне законодавство. Навчальний посібник: Харків. Харківський національний університет внутрішніх справ, 2006, 296 с. URL: <http://uchebnik-online.net/book/33-porivnyalne-pravoznavstvo-navchalnij-posibnik-oo-pogribnij/16-tema-10-yuridichna-osvita-v-pravovix-sistemax-svitu.html>
5. Юридична освіта за кордоном. URL: <http://eduvienna.com.ua/jurudichna-osvita-za-kordonom.html>
6. Аналітичне дослідження за результатами освітніх вимірювань «стан юридичної освіти в Україні». Київ 2018 рік. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/news/%D0%9D%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D0%BD%D0%B8/2018/03/30/LegalEducationReport-FINAL.pdf>